nieuws

"Boeren gaan betogen, wij blijven thuis met zorgen"

nieuws

Terwijl boeren hun woede om de slechte prijzen ventileren door te betogen, blijven hun vrouwen vaak met zorgen thuis achter. Om de boerinnen uit hun crisisisolement te halen, lanceerden KVLV-Agra en Boeren op een Kruispunt ontmoetingsavonden. De eerste van die reeks maakte de nood eraan meteen duidelijk.

28 JULI 2009 – LAATST BIJGEWERKT OM 14 SEPTEMBER 2020 14:08

Lees meer over:
landbouw algemeen

Terwijl boeren hun woede om de slechte prijzen ventileren door te betogen, blijven hun vrouwen vaak met zorgen thuis achter. Om de boerinnen uit hun crisisisolement te halen, lanceerden KVLV-Agra en Boeren op een Kruispunt ontmoetingsavonden. De eerste van die reeks maakte de nood eraan meteen duidelijk. “Ik voel me gesterkt”, zegt varkenshoudster Ann Tryssesoone na afloop.

Samen met haar man heeft ze een varkensbedrijf in het West-Vlaamse Beveren-aan-de-IJzer. “Het begon eind 2007, nog voor de financiële crisis keihard toesloeg. De voederprijzen waren toen al ontzettend hoog, de inkomsten van de varkens te laag”, doet de boerin haar verhaal. “Dankzij onze spaarcenten konden we het nog redden, maar de financiële en economische crisis die er op volgde, heeft het alleen maar erger gemaakt”. Vandaag kijkt ze aan tegen een financiële put van 150.000 euro.

Maar volgens Tryssesoone mag ze nog van geluk spreken. Op de ontmoetingsavond van boerinnen in crisis in Torhout hoorde ze financiële drama’s van een heel andere orde. “Sommige vrouwen vertelden dat ze aankeken tegen een schuldenberg van 500.00 tot 600.000 euro. Hoe moet je zo’n put beginnen vullen”, vraagt ze zich af.

Ze beseft maar al te goed waarom haar situatie al bij al nog meevalt. “Toen mijn rekening in het rood ging, dacht ik aan een foldertje van Boeren op een Kruispunt dat ik ooit eens ergens had meegenomen. Ik heb hen meteen opgebeld en een week later

stonden ze hier al. Daardoor is de schade nog beperkt gebleven. Wie te lang wacht om hulp te vragen, zit met een onoverkomelijke schuldenberg", weet Tryssesoone.
Momenteel is de financiële put van het varkensbedrijf nog steeds niet gedempt, maar mentaal kan de boerin het wel beter aan. "Je benarde situatie kunnen toegeven is een eerste stap in het proces. Boerinnen kunnen hun frustraties en zorgen moeilijk uiten. Wie zie je op landbouwprotesten? Uitsluitend mannen. Zo raken zij een deel van hun frustraties kwijt, maar wij blijven thuis om de boel draaiende te houden", beseft ze.
Ann Tryssesoone beseft dat het niet eenvoudig is om over je problemen te praten. "Veel vrouwen schamen zich zo erg dat ze zich volledig terugtrekken uit het sociaal leven. Op die ontmoetingsavond kom je net in contact met andere vrouwen die ook moeite hebben om rond te komen. Horen dat je niet alleen bent, doet veel. Je hoort bovendien niet alleen andere problemen, maar ook andere oplossingen".
De hulp inroepen van Boeren op een Kruispunt was ook niet evident. "Ze lichten je bedrijf volledig door. Heel je financiële situatie komt op tafel terecht: lopende rekeningen, eigendommen, kosten, alles. Maar ook op persoonlijk vlak moet je een boekje opendoen: Hoe ging het met mij? Hoe was de relatie thuis? Of ik het volhield om het bedrijf draaiende te houden?, enz.".
Voor Ann bleek dit uiteindelijk een openbaring. "Ik zat muurvast door het verleden, maar besefte niet hoezeer dat alles beïnvloedde. Pas als je jezelf psychisch weer bij elkaar hebt geraapt, kun je je bedrijf weer in handen nemen. Als zij er niet waren geweest, zat ik hier nu misschien ook niet meer".
"Wij zijn nochtans gewoon om te leven met pieken en dalen. In de goede jaren zet je geld opzij om de mindere tijden zonder kleerscheuren door te komen. Maar nu duurt de crisis voor ons al bijna drie jaar", legt Tryssesoone uit. Zij en haar man hebben de eerste twee jaar hun spaargeld in het bedrijf gestoken, maar die reserves zijn nu op. En nog steeds verdient het koppel niets.
Met de hulp van Boeren op een Kruispunt kunnen ze nu al wat beter hun schulden beheersen. "Ik moest een scherpere kasplanning opstellen. Telkens er geld binnenkomt of buitengaat, schrijf ik het op. Ook alle leningen houd ik bij. Daardoor weet ik hoeveel ik nog over heb voor volgende maand zodat ik minder voor onaangename verrassingen kom te staan". Maar ook dat is geen garantie voor een positieve eindbalans.
In een mannenstiel, zoals de landbouwsector er één is, moeten vrouwen vaak dubbel zo hard roepen om gehoord te worden. Dat viel Tryssesoone tijdens de ontmoetingsavond erg op. "Veel boerinnen laten zich nog te veel de les lezen door mannen. Door hun partner, door de banken die gedomineerd worden door mannen,

door toeleveranciers, enz. Vrouwen zien vaak de risico's en willen aan de rem trekken, maar worden daarin nog te vaak overstemd".
Ervaringen met lotgenotes kunnen voor boerinnen een motivatie zijn om zelf hun situatie aan te pakken. "Dat merkte ik bij veel deelneemsters van de ontmoetingsavond. Ze voelen dat ze het weer aankunnen, durven het anders te bekijken. Voor dit begon, zag ik enkel mijn bedrijf, wou ik alleen maar verder doen zoals ik bezig was. Nu weet ik dat er nog een andere wereld hierbuiten is, dat ik nog andere mogelijkheden heb", besluit Tryssesoone optimistisch.

Bron: De Morgen

VILT vzw
Bd Simon Bolivar 17
1000 Bruxelles

Contact
M • info@vilt.be

Volg ons op:
screenreader.visit us on our facebook page: https://www.facebook.com/vilt.nieuws/
screenreader.visit us on our linkedin page: https://www.linkedin.com/company/vilt-vzw/
screenreader.visit us on our instagram page: https://www.instagram.com/vilt.nieuws
screenreader.visit us on our x page: https://x.com/vilt_nieuws
screenreader.visit us on our bluesky page: https://bsky.app/profile/viltnieuws.bsky.social

---

© 2026 VILT vzw, all rights reserved |
Privacy policy
Copyright
Cookie Policy
Cookie instellingen aanpassen
Crafted by Brigada